

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra Gjæring (Danske Klassikere)

Citation: Knudsen, Jakob: "Gjæring Afklaring", i Knudsen, Jakob: *Gjæring Afklaring*, udg. af Poul Zerlang , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 149. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj01val-shoot-idm140346605495072/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Gjæring Afklaring

overhørt Madsens Bemærkning, »jeg har i disse Dage saa tit, saa tit maattet tænke paa et Ord, et Vers, jeg engang hørte Pastor Grabow citere – ja, det er det forunderlige ved det: det var en af de nye, gudløse Digtere; – jeg kan blot huske de to sidste Linjer. Det siges i Verset, at Foraarets Frembrud i Naturen kan ikke ophve, foryngte Digteren selv, – og saa siger han om sit Hjerte:

Det har sin egen sære Vaar –
Naar?

Det Naar? kan jeg svare paa nu. Det retter sig ikke efter Aarstiden, og det retter sig ikke efter Ungdom og Alder; men Hjertets Vaar kommer, naar Gud gjør det levende paany. – Og da er det, som man forud føler den evige Semmer. – Ham ske evig Tak og Pris!»

Der var en temmelig lang Pause. Præsten sad og saac ind i Kakkelovnsilden. Meyer syntes at gruble over noget.

»Jeg kjender godt Verset, Du nævnte,« sagde han endelig. »Det er af en ung Mand oppe fra Thisted, J.P. Jacobsen. – Min Kone kjender godt hans Forældre. – Men troer Du ække, at det er *lidt* mere end et Tilfælde, dæste, at det er – som Du sagde – en *gudløs* Digter, der har skrevet det Vers. – Jeg mener, vi – gamle Grundtvigs Disciple – skulde jo dog nødig glæmme, at hvad der ække har en histaarsk Udvikling bag sig, som det er fremgaaet af, – det er i Almindelighed ække sundt.«

»Er det min personlige Oplevelse, Du tænker paa?« spurgte Præsten.

»Jeg kan ække lidde dette Udtryk: »det har sin egen, sære Vaar.« Jeg ka'kke lidde *det sære*. Fordi det er ække histaarsk, det er ække naturligt fremvokset. – Naa, men jeg tænker nu ække saa meget paa Dine personlige Oplevelser. Det maa Du jo bedst selv kjende. Men det er det, som Dine Oplevelser har bragt til Gjennembrudd – det er Frimøgheds-Tang-ken, som jeg nu ser er lige paa Næppet til at trædde ud i Livet.«

»Jamen det er jo Dine egne Tanker, kjære Meyer.«

»Hvad – hvad – hvad er det, Peter Meyer?« sagde Madsen.

»Troer Du, vi er færdige til det? troer Du, Uddviklingen er færdig til det? Troer Du, vi kan forsvare det overfor de mange smaa og hjælpeløse, som sidder rundt i Sognemenighederne og ække kan komme